

Sygn. akt: VU 217/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ponowne ustalenie wartości kapitału początkowego i o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 grudnia 2012 roku znak (...)

z dnia 20 grudnia 2012 roku znak (...) (decyzja zaliczkowa)

z dnia 20 grudnia 2012 roku znak (...)

I. **zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 13 grudnia 2012 roku znak (...), z dnia 20 grudnia 2012 roku znak (...) i zalicza wnioskodawcy A. K. do stażu pracy okresy składkowe od 01 stycznia 1990 roku do 29 grudnia 1990 roku oraz przyznaje A. K. prawo do ustalenia wysokości kapitału początkowego i prawo do ustalenia wysokości emerytury wyliczonej na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy doliczeniu okresu składkowego od 01 stycznia 1990 roku do 29 grudnia 1990 roku oraz prawo do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za 1990 rok przy uwzględnieniu wynagrodzenia i dochodu, które stanowiło podstawę wymiaru tych składek w łącznej wysokości 27.245.606 zł (dwadzieścia siedem milionów dwieście czterdzieści pięć tysięcy sześćset sześć złotych),**

II. **oddala dalej idące odwołanie,**

III. **stwierdza, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w przyznaniu prawa do emerytury w pełnej wysokości w zakresie wskazanym w pkt. I wyroku,**

IV. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, oddalając dalej idący wniosek w tym zakresie.**

Sygn. akt VU 217/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 13 grudnia 2012r. – znak (...)– ustalił A. K. wartość kapitału początkowego na dzień 01 stycznia 1999r.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1144,34 zł .

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. od 01.01.1974r. do 31.12.1983r. , za które WWPW wynosi 93,73 % .

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru (93,73%) przez kwotę 1220,89 zł tj. kwotę bazową .

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy uwzględnił 29 lat 09 miesięcy i 04 dni tj. 357 miesięcy okresów składkowych oraz 01 rok i 05 dni tj. 12 miesięcy okresów nieskładkowych .

Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego dla A. K. wynosił 93,72%. Współczynnik ten służył do obliczenia części 24% kwoty bazowej , której wysokość ustalono na 293,01 zł .

Wartość kapitału początkowego ustalona na dzień 01 stycznia 1999r. wynosiła 151577,25 zł .

W decyzji organ rentowy wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględniono okresu od 01 listopada 1988r. do 29 grudnia 1990r. , gdyż okres ten nie został wystarczająco udowodniony .

Decyzją zaliczkową z dnia 20 grudnia 2012r. – znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. - rozpoznając wniosek z dnia 17 października 2012r. - przyznał A. K. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia (...) tj. od osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury .

Emerytura wnioskodawcy ustalona została na podstawie art. 53 , art. 26 i 183 ustawy emerytalnej. W decyzji uwzględniona została wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 01.01.1999r. decyzją organu rentowego z dnia 13 grudnia 2012r.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2012r. – znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.- rozpoznając wniosek z dnia 17 października 2012r. - przyznał A. K. emeryturę od dnia (...) tj. od osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury .

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto: dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i wskaźnik podstawy wymiaru z poprzedniej decyzji przyjętej do obliczenia emerytury 116,81% . Poprzez pomnożenie WWPW 116,81% przez kwotę bazową 2974,69 zł – podstawa wymiaru emerytury A. K. wynosi 3474,74 zł .

Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy :

- składkowe – 43 lata 06 miesięcy i 18 dni tj. 522 miesięcy ,
- nieskładkowe – 01 rok 05 dni tj. 12 miesięcy .

Wartość emerytury została obliczona na kwotę 2703,22 zł

Do ustalenia wysokości emerytury ZUS nie uwzględnił okresu od 01 listopada 1988r. do 29 grudnia 1990r. z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L. , ponieważ ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika , iż w w/ w okresie A. K. , ale także w charakterze agenta . Jednocześnie ubezpieczony nie przedstawił w organie rentowym

informacji w jakim okresie zatrudniony był na podstawie umowy o pracę , a w jakim w charakterze agenta . Okres pracy agenta nie może być udokumentowany zeznaniami świadków .

Od powyższych decyzji odwołania złożył A. K. - domagając się ponownego ustalenia kapitału początkowego oraz ustalenia wysokości emerytury poprzez zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego oraz do ustalenia podstawy wymiaru zatrudnienia i wynagrodzenia osiąganego w okresie od 01 listopada 1988r. do 29 grudnia 1990r. z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L. – na podstawie umowy o pracę oraz w charakterze agenta .

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od wyżej opisanych decyzji .

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż w decyzjach o ustalenie kapitału początkowego i o przyznaniu emerytury – nie uwzględniono spornego okresu zatrudnienia , gdyż w aktach ubezpieczeniowych brak było dokumentów-świadectw pracy lub innych dowodów pośrednich potwierdzających pracę wnioskodawcy, a przedstawione zeznania świadków są niedokładne .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

W dniu 17 października 2012r. A. K. złożył wniosek o ustalenie emerytury w związku z osiągnięciem w dniu (...) – ustawowego wieku emerytalnego 65 lat .

Do wniosku skarżący dołączył dokumenty i świadectwa pracy potwierdzające okresy jego zatrudnienia . Organ rentowy uznał staż ubezpieczeniowy w łącznym wymiarze 44 lata 06 miesięcy i 23 dni - (okresy składkowe – łącznie 43 lata 06 miesięcy i 18 dni oraz okresy nieskładkowe – 01 rok 05 dni) .

W złożonym wniosku A. K. domagał się ponadto zaliczenia do stażu pracy i wysokości emerytury okresu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę i działalności agencyjnej w Przedsiębiorstwie (...)w L. w okresie od 01 listopada 1988r. do 29 grudnia 1990r.

Do wniosku skarżący dołączył pisemne zeznania świadków .

Dodatkowo A. K. dołączył do wniosku z dnia 17 października 2012r. oryginał decyzji Urzędu Skarbowego w L. wydanej w sprawie ustalenia zobowiązania w podatku wyrównawczym za rok 1990 nr (...) oraz kopię uzasadnienia decyzji (karta 23) .

W/w decyzja organu podatkowego wydana została na podstawie zeznania wypełnionego przez podatnika (...) Zakład Usług(...) w L. .

Po przeprowadzeniu przez Urząd Skarbowy w L. postępowania wyjaśniającego do decyzji w sprawie wymiaru podatku wyrównawczego za rok 1990 - organ podatkowy ustalił ,iż w okresie od 01 stycznia 1990r. do 31 marca 1990r. A. K. zatrudniony był w jgu Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w L. i z tego tytułu osiągnął wynagrodzenie w łącznej wysokości za w/w okres 4935606 zł (przed denominacją) .

A. K. zatrudniony był w w/w przedsiębiorstwie na podstawie umowy o pracę w Zakładzie (...) w L. . Pracę wykonywał na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy . Zakład , którym kierował wnioskodawca zajmował się wytwarzaniem elementów budowlanych (m.in. bloczków , krawężników, pol-bruku i innych elementów żelbetowych) oraz pracami projektowymi (projekty budowlane , instalacyjne – do budownictwa ogólnego) .

W okresie od 09 kwietnia 1990r. do 31 grudnia 1990r. Urząd Skarbowy w L. dokonał rozliczenia po przeanalizowaniu dokumentacji podatkowej z której wynikało , że A. K. w okresie od 09 kwietnia 1990r. do 31 grudnia 1990r. prowadził działalność agencyjną Zakład Usług (...) w L. przy ul. (...). Z tytułu działalności agencyjnej obrót za okres prowadzenia działalności wyniósł łącznie 90.193.552 zł (przed denominacją), a koszty – stanowiły za w/w okres łączną kwotę 67.883.753 zł . Do wyliczenia podatku od wynagrodzeń organ podatkowy przyjął dochód wynoszący 22.310.000 zł (przed denominacją) .

dowód :

- akta o ustalenie wysokości kapitału początkowego k: 1-7 ,
- akta emerytalne k.1-76,
- zeznania świadków w protokole rozprawy z dnia 08 stycznia 2014r. : J. S. 00:03:35-00:22:11; A. I. 00:23:29 – 00:32:03 ; W. K. 00:39:29- 00:43:44; M. N. 00:44:04- 00:52-40,
- przesłuchanie wnioskodawcy A. K. – protokół rozprawy z dnia 08 stycznia 2014r. 00:52:43- 01-09-59.

Sąd zważył co następuje :

Odwołania wnioskodawcy zasługują na częściowe uwzględnienie .

W dacie złożenia wniosku o przeliczenie kapitału początkowego i ustalenia wysokości emerytury na podstawie wariantu najkorzystniejszego tj. w dniu 17 października 2012r. podstawę prawną żądania stanowiły przepisy obowiązujące w w/w dacie : Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, na dzień 1 stycznia 1999 r. ustala się kapitał początkowy.

W myśl art. 174 ust. 2 ustawy emerytalnej przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1)okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2)okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3)okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (ust. 3).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia (ust. 2). Jak wynika natomiast z ust. 3 cytowanego przepisu, podstawa wymiaru emerytury lub renty, ustalona na zasadach określonych w ust. 1 i 2, podlega wszystkim waloryzacjom przysługującym do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie tej podstawy.

Z treści art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej wynika zaś, że podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Kwotę minimalnego wynagrodzenia przyjmuje się również za okresy, w których pracownik, pozostający w stosunku pracy, pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy oraz kwoty zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz świadczenia rehabilitacyjnego. Przy ustalaniu minimalnego wynagrodzenia, które podlega

uwzględnieniu przy obliczaniu podstawy wymiaru, wynagrodzenie to przyjmuje się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy, oraz do okresu pozostawania w ubezpieczeniu pracowniczym.

Jeżeli pracownik nie może udowodnić wysokości uzyskanego wynagrodzenia, a z dokumentów (np. ze świadectwa pracy) wynika, że pozostawał w zatrudnieniu w ramach stosunku pracy przez cały rok kalendarzowy, do ustalenia podstawy wymiaru winno być przyjęte minimalne wynagrodzenie za cały rok. W sytuacji, gdy pracownik wskazuje do ustalenia podstawy wymiaru rok, za który może przedłożyć zarobki za część roku, a za pozostałą jego część – nie ma takiej możliwości do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty winny być przyjęte udokumentowane zarobki za część roku, a następnie uzupełnione minimalnym wynagrodzeniem za okres, w którym pracownik pozostawał w ubezpieczeniu pracowniczym, ale nie mógł przedłożyć dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętego wynagrodzenia. W przypadku ustalania minimalnego wynagrodzenia za okres krótszy niż miesiąc dzieli się to wynagrodzenie przez faktyczną liczbę dni miesiąca, a następnie mnoży się przez liczbę dni, w których pracownik pozostawał w stosunku pracy.

Minimalnego wynagrodzenia nie uwzględnia się natomiast za okresy, w których pracownik nie otrzymywał wynagrodzenia, np. przebywał na urlopie bezpłatnym, odbywał zasadniczą służbę wojskową oraz za okresy pozostawania bez pracy, które zostały zaliczone jako okresy ubezpieczenia osobie przywróconej do pracy na podstawie wyroku sądu.

Jednocześnie wskazać należy, że przy ustalaniu podstawy wymiaru obowiązuje rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe. Zgodnie z § 21 ust. 1 tego rozporządzenia środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazać należy również, że w myśl przepisów obowiązujących do 1990 r. podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne stanowiły te składniki wynagrodzenia, które w świetle przepisów o klasyfikacji wynagrodzeń zaliczane były do osobowego funduszu płac. Tak więc do podstawy wymiaru świadczenia przyjmuje się te składniki wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne obowiązujących w spornym okresie podlegały składce na ubezpieczenie społeczne bez względu na to, czy faktycznie składka została opłacona i bez względu na formę opłacania składki.

W sprawie spornym było zaliczenie wnioskodawcy do stażu pracy okresu zatrudnienia w firmie (...) w L. od 01 listopada 1988r. do 29 grudnia 1990r. , ponieważ A. K. nie przedłożył żadnych dokumentów lub innych dowodów pośrednich potwierdzających w/w okres zatrudnienia .

Zdaniem organu rentowego przedstawione przez skarżącego zeznania świadków były niedokładne i nie były poparte dowodami na świadczenie pracy .

W tym miejscu wskazać należy , że zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 punkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z dnia 2009r. , Nr 157 , poz. 1227 z późniejszymi zmianami) – za okresy składkowe uznane są przypadające przed dniem 15 listopada 1991r. okresy za które była opłacana składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne & 21ust. 1 , & 24 ust. 1 i 27 ust.1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z dnia 25 lutego 1983r. Nr10 , poz. 49 z późniejszymi zmianami) – środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są: pisemne zaświadczenia zakładów pracy – wydane na podstawie posiadanych dokumentów oraz legitymacja ubezpieczeniowa , a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia np. zeznania świadków.

” Zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych i nieskładkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno – rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości , spójnych i precyzyjnych” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09 stycznia 1998r. IIUKN 440 / 97 OSNAP 1998 / 22 / 667) .

Po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż dowody z zeznań wskazanych przez skarżącego świadków z uwagi na ich ogólnikowość i niespójność – nie są dowodami, które nie budzą wątpliwości i na podstawie, których można byłoby uznać , że w spornym okresie tj. od 01 listopada 1988r. do 29 grudnia 1990r. A. K. był zatrudniony w firmie (...) w L.

Wprawdzie świadkowie zgodnie zeznali ,iż A. K. był zatrudniony w w/w firmie, jednakże nie podali dokładnych dat początkowej i końcowej zatrudnienia . W ocenie sądu na podstawie takiego dowodu nie można było poczynić ustaleń , na podstawie których w sposób nie budzący wątpliwości odtworzony zostałby okres zatrudnienia wnioskodawcy .

Ponadto w toku postępowania nie zdołano ustalić miejsca archiwizacji akt osobowych dotyczących spornego okresu (karta 23) .

Jedynym dowodem potwierdzającym okres zatrudnienia wnioskodawcy były oryginały decyzji Urzędu Skarbowego w L. wydanej w sprawie ustalenia zobowiązania w podatku wyrównawczym za rok 1990 nr (...) uzasadnienia decyzji .

Jak wskazano w stanie faktycznym niniejszego uzasadnienia z dokumentu tego jednoznacznie wynikało, iż w okresie od 01 stycznia 1990r. do 31 marca 1990r. A. K. zatrudniony był w jgu Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w L. i z tego tytułu osiągnął wynagrodzenie w łącznej wysokości za w/w okres 4935606 zł (przed denominacją) .

Ponadto z uzasadnienia decyzji organu podatkowego, która wydana została po uprzednim przeprowadzeniu postępowania kontrolnego – jednoznacznie wynika , że A. K. w okresie od 09 kwietnia 1990r. do 31 grudnia 1990r. prowadził działalność agencyjną Zakład Usług (...) w L. przy ul. (...) .

Z tytułu działalności agencyjnej obrót za okres prowadzenia działalności wyniósł łącznie 90.193.552 zł (przed denominacją) , a koszty – stanowiły za w/w okres łączną kwotę 67.883.753 zł . Do wyliczenia podatku od wynagrodzeń organ podatkowy przyjął dochód wynoszący 22.310.000 zł (przed denominacją) .

Mając na względzie powyższy dowód sąd zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy okres od 01 stycznia 1990r. do 29 grudnia 1990r. (data końcowa zgodna z żądaniem zgłoszonym przez skarżącego) .

Mając na względzie treść powyższych dokumentów za rok 1990 sąd ustalił ,iż wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy – przy uwzględnieniu okresu składkowego od 01 stycznia 1990r. do 29 grudnia 1990r. i dochodów za 1990r.: od 01 stycznia 1990r.do 31 marca 1990r. -4.935.606 zł i od 09 kwietnia 1990r. do 29 grudnia 1990r. – 22.310.000zł – wyniosłaby 155604,68 zł i jest wyższa niż ustalona w zaskarżonej decyzji .

Z kolei wysokość emerytury wyliczonej na podstawie warianty najkorzystniejszego tj. na podstawie art. 26 FUS wyniosłaby – na dzień (...) (data osiągnięcia ustawowego wieku emerytalnego 65 lat) winna być wyliczona w kwocie 2902,81 zł brutto . Po waloryzacji świadczenia wysokość emerytury na dzień 01 marca 2013r. – winna była być ustalona w wysokości 3018,92 gr . Wysokość emerytury ustalona przez sąd - po doliczeniu do stażu pracy okresów wymienionych powyżej i przy wliczeniu wynagrodzenia za rok 1990r. w kwotach wymienionych w niniejszym uzasadnieniu – jest wyższa od wysokości emerytury ustalonej w zaskarżonych decyzjach .

W konsekwencji sąd kierując się treścią art. 477¹⁴ & 2 kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżone decyzje zgodnie z pkt. I wyroku .

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego sąd oddalił dalej idące odwołanie w zakresie zaliczenia wnioskodawcy do stażu pracy okresu zatrudnienia jgu Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w L. od 01 listopada 1988r. do 31 grudnia 1989r.

W tym zakresie – na co wskazywał sąd w niniejszym uzasadnieniu – brak było nie budzących wątpliwości dowodów na podstawie których można było ustalić czy w tym okresie wnioskodawca na stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudniony był w w/w zakładzie pracy .

W tym stanie sprawy Sąd kierując się treścią art. 477¹⁴ & 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił dalej idące odwołanie, gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .

W pkt III wyroku sąd orzekł, iż organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w przyznaniu emerytury w pełnej wysokości .

Zgodnie z zapisem art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z dnia 10 listopada 1998r., Nr 137, poz.887 z późniejszymi zmianami) - jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia , jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego . Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy jest zatem ustalenie, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekroczył termin do ustalenia prawa do wyrównania emerytury. Termin ten w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a ustawy emerytalnej).

Analizując materiał dowodowy sprawy, Sąd poczynił ustalenia celem wyjaśnienia czy organ rentowy przed wydaniem zaskarżonych decyzji wypełnił, w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, wszystkie obowiązki nałożone na niego przez kodeks postępowania administracyjnego.

W tej sytuacji przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 66 ust. 4 ustawy systemowej w zakresie prowadzonej działalności organowi rentowemu przysługują środki prawne właściwe organom administracji państwowej. W opisanej działalności zakład stosuje przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, administracyjnego a w szczególności winien mieć na względzie:

- obowiązek podejmowania niezbędnych kroków do wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 k.p.a.);
- obowiązek informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego (art. 9 k.p.a.);
- obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym i możliwość wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 10 k.p.a.).

Zgodnie z art. 75 k.p.a. dowodami w postępowaniu administracyjnym może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie jest sprzeczne z prawem (...) a zebrany w sprawie materiał dowodowy organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i ocenić” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 3 lipca 2007 r. , sygn. akt III AUa 1995/06).

Z treści akt ubezpieczeniowych, prowadzonych przez organ rentowy wynika, iż przed wydaniem zaskarżonych decyzji wypełnił on obowiązki wymienione w kodeksie postępowania administracyjnego w art. 7, art. 9 i art. 10. W toku postępowania związanego z rozpoznaniem wniosku o przeliczenie emerytury ubezpieczony miał bowiem możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym poprzez składanie dowodów w postaci dokumentów, których analiza stanowiła integralną część postępowania administracyjnego związanego z rozpoznaniem wniosku o przeliczenie emerytury.

W ocenie sądu organ rentowy ponosi odpowiedzialność za opóźnienie w przyznaniu emerytury w wysokości określonej w pkt I wyroku, ponieważ przed wydaniem decyzji w aktach ubezpieczeniowych znajdowała się decyzja organu podatkowego i jej uzasadnienie określająca wysokość dochodów wnioskodawcy, od których odprowadzane były składki na ubezpieczenia społeczne za 1990r. W dokumentach tych wymienione też były tytuły podlegania w okresie od 01 stycznia 1990r. do 29 grudnia 1990r. ubezpieczeniom społecznym przez A. K. (karty 23 i 31 akt ubezpieczeniowych).

W tym zakresie organ rentowy nie przeprowadził żadnego postępowania wyjaśniającego, a w treści zaskarżonych decyzjach nie odniósł się do treści tych dokumentów jako dowodu , na sporną okoliczność .

W ocenie sądu prawomocna decyzja organu podatkowego ustalająca wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i wskazująca tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym – jest innym środkiem dowodowym potwierdzającym staż pracy ubezpieczonego i wysokość wynagrodzenia osiąganego z tego tytułu w rozumieniu & 21 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r., Nr 237 , poz. 1412 z późniejszymi zmianami) .

W konsekwencji sąd orzekł jak w pkt. III wyroku .

Zgodnie z treścią par. 6 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę ustanowionego z urzędu (Jednolity Dz. U z 2013 r. poz. 490) Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego jak w pkt. IV wyroku oddalając dalej idący wniosek w tym zakresie albowiem w ocenie Sądu nakład pracy pełnomocnika nie uzasadniał przyznania wynagrodzenia zgodnie ze złożonym wnioskiem.